

XXVIII. Stretnutie priateľov bl. Márie Celesty Crostarosa

Sobota, 10. októbra 2020

Na počiatku bolo **“NEKONEČNÉ MILOSRDENSTVO”...**

Na minulo mesačnom septembrovom (XXVII.) Stretnutí priateľov blahoslavenej Matky Márie Celesty sme spoločne začali- spolu so všetkými školákmi;- po prázdninách nový “školský” rok- a s ním spojený aj nový tematický cyklus našich stretnutí. Keďže sú to stretnutia “priateľov” bl. Márie Celesty, v tomto novom školskom roku je to pozvanie pre každého z nás- jednoducho povedané- **lepšie, hlbšie, bližšie ju spoznať**. Láska ide ruka v ruku s poznávaním sa, a každé priateľstvo je spoločným budovaním vzťahu- a to platí aj o priateľstve s bl. Máriou Celestou.

Hlavným zdrojom (s)poznávania Matky Márie Celesty bude pre nás jej Autobiografia, vlastný životopis, ktorý napísala na prosbu svojho duchovného vodcu, už na sklonku svojho života. A hoci hneď na prvej strane vo svojej pokore zdôrazňuje, že píše “z poslušnosti” svojmu duchovnému otcovi, predsa ho píše nie do šuflíka, ale píše ho pre všetkých, ktorých Pán v budúcnosti vo svojom tajomnom zámere privedie k jeho čítaniu.

Ale ešte predtým, ako začneme, urobím v niekoľkých bodoch malé zhrnutie predošlého stretnutia, ktoré bolo nesmierne dôležitým, kľúčovým úvodom do cyklu stretnutí o živote bl. Márie Celesty.

- Kľúčovým slovom bol známy výrok: **“Nie my si vyberáme svätých, ale svätí si vyberajú nás!”** => viac ako to, že sa Mária Celesta z akéhokoľvek dôvodu zapáčila nám, sme sa my- každý z nás- osobitným spôsobom zapáčili jej;)
- Pán medzi ňou a nami zatúžil vytvoriť puto- pre naše dobro a pomoc, a na svoju slávu¹. Blahoslavená Mária Celesta dostala osobitné povolanie starať sa o každého z nás, ktorého jej Pán zveril a priťahovať, privádzať nás bližšie k Nemu- po tej životnej ceste, ktorú každý z nás má. Pripomeňme si tie slová, to povolanie, ktoré jej Pán adresoval- zámer spojiť jej život s naším putom tak silným, živým a večným ako puto snúbenecké: **“Chcem, aby si sa v mojom Srdci zasnúbila so všetkými dušami, ktoré sú v mojej Cirkvi, ako aj s tými, ktoré ešte nie sú v jej lone. Túžim, aby si ich milovala rovnakou láskou, akou ich ja vrúčne milujem. A podobne ako ja som myslel viac na nich, než na seba, kým som bol na svete, tak isto aj ty - nemysli už na seba, ale na spásu duší, ktoré tak veľmi milujem. Preto kladiem na teba moju pravicu a viniem si ťa k srdcu. V tom objatí ty v tvojom srdci objímaš všetky moje stvorenia a v bozku zjednotenia so mnou ich v mojom srdci obdarúvaš bozkom milosrdnej lásky. Keď v tvojom srdci prijímaš moje srdce, miluj ho vždy ako svoje vlastné a objím v ňom putom milosrdnej lásky všetky moje duše. Budeš ich milovať a starať sa o ich duchovné blaho. Zverujem ti ich, moja milovaná. Sú mojimi aj tvojimi nevestami. Odteraz až naveky ich budeš milovať vo mne a mňa v nich.”** (Rozhovory duše s Ježišom, str. 38)
- A odpoveď blahoslavenej Márie Celesty na tento Pánov zámer: **“Tak mocne si pripútal moje srdce k tvojmu, že sa mi zdá, že každý úd tvojho mystického tela je spojený s mojim srdcom, Ježišu môj! V mojom srdci spojenom s tvojím srdcom nosím vyrytý obraz všetkých duší – mojich blížnych. Odteraz, vždy keď sa budem prihovárať svojmu ženíchovi, budem sa prihovárať aj svojim nevestám: v tebe, skrze teba a o tebe.”** (Rozhovory duše s Ježišom, str. 40)

Na tomto našom ďalšom Stretnutí Vás **pozývam spoločne sa započúvať do toho, čo blahoslavená Mária Celesta sama hovorí o svojom živote, ako sa naň pozerá ona sama- ako naň spomína z perspektívy.** Započúvajme sa do jej slov, ako do slov adresovaných nám, každému jednému z nás. Keď Mária Celesta píše svoj životopis, na viacerých miestach sa počas toho, ako sa verne usiluje rad za radom vyrozprávať svoj život, náhle prerušuje sled udalostí a

¹ M.C. CROSTAROSA, Rozhovory duše s Ježišom: *Môj Pane a Otče, svojou láskou stravuješ moje vnútro. Celá moja duša sa stala plameňom, ale nie preto, aby sa radovala z odpočinku. Ustavične bdiem a neviem, kto ma zobúdz a raní počas môjho pokoja. Je to akoby mi niekto vravel: „Prečo sa nesnažíš urobiť niečo na slávu a česť tvojho najvyššieho Dobrá a nechávaš uplyvať dni života, ktoré sú také drahocenné pre tých, ktorí milujú? Zabudni na seba, nemysli už na seba. Modlitbou, príkladom a slovami konaj vo svojom blížnom diela na oslavu veľkého vládára.”* (str. 40)

spontánne sa obracia na čitateľa². Z toho vidno, že vedela (či aspoň tušila), že jej životopis sa raz dostane k širšej verejnosti (a nie len k sestrám Rehole, ktorej bola Matkou, ale skutočne ďalej- za múry kláštora!).

Ešte pred tým však, ako sa započúvame do Celestinho opisu- charakteristiky svojho vlastného života, pozývam Vás pozrieť sa na to, čo o jej živote- mohli by sme povedať- hovorí Pán, ako ho stručne charakterizuje On(Ten, ktorý ho utvoril, formoval a viedol):

Celesta píše:

“(Pán mi povedal), že si mnoho vytrpím a stanem sa terčom, do ktorého bude triať veľa úderov od ľudí zo sveta. Podrobne mi ukázal, čo ma stretne, a bolo to ako more bolesti. Moji najdrahší priatelia ma budú ohovárať, opovrhnu mnou a opustia ma. Zostanem osamelá, bez akejkoľvek ľudskej pomoci a všetci ma budú odsudzovať ako vinníčku. Vysmejú ma a zosmiešnia, budem ako nádoba plná urážok. A to všetko preto, aby sa vo mne uskutočnil jeho život. Budú ma považovať za falošnú vizionárku, budem pozbavená jasu a pochovaná v potupe. Ostanem bez akejkoľvek duchovnej pomoci, naplnená strachom a vydaná do rúk pekelných nepriateľov. (Zoči-voči tomu všetkému celé moje telo obľial studený pot a v nižšej časti môjho vnútra zavládol ohromný zmätok, aký som nikdy predtým neokúsila. Napriek tomu, že som pociťovala hrozné zdesenie a smrteľnú agóniu, moja duša zotrvala v úplnom pokoji a odovzdanosti do najsladších Pánových rúk...)” (Autobiografia, str.99)

“Dcéra, už vieš, že si musíš vytrpieť veľa poníženia od stvorenia, aby si sa tak očistila z toho, čo je v tebe sebaláskou, a tiež preto, aby sa tvoj život stal podobný môjmu.” (Rozhovory duše s Ježišom, str. 34)

“Aké veľké milosrdenstvo si preukázal takému ničomnému a biednemu stvoreniu pred pohľadom sveta! Zahrnul si ním takú nevďačnú, zradnú a nevernú nevestu, ktorá toľkokrát zradila tvoju lásku. Vráviš mi, že kvôli tvojej láske budem znakom, ktorému budú odporovať, a budú o mne s pohrdaním hovoriť. Sľubuješ mi za to korunu mučeníctva a miesto medzi mučeníkmi v blaženej večnosti. Odovzdávaš pritom mojej duši do vlastníctva tvoje srdce, aby som v ňom videla nielen moje centrum, ale aby som vo svetle čistoty pochopila, že som tvoja a budem tvojou naveky. Vďaka tvojej neomylnnej pravde vidím veľké protiventvá, utrpenie a prenasledovanie, pochybnosti a obavy, ktoré budem musieť zniesť v mojom živote. Ale to všetko bude na slávu tvojho mena a ty prijmeš moje utrpenie ako dôkaz oddanej služby, ktorú verný služobník preukázal svojmu kniežatú a vládcovi.” (Rozhovory duše s Ježišom, str. 76)

- čiže, vidíme, že žiadne “ružové vyhladky do budúcnosti” Mária Celesta nemala. Rovnako, ako bola ona voči svojmu Pánovi vždy až dych- vyrážajúco úprimná, rovnako bol aj On, keď jej takpovediac odhaľoval svoje tajomné zámery s jej životom, ako aj to, čo v ňom dopustí. Po takomto “úvode” azda môžeme váhať, či vôbec čítať ďalej.. Ale asi nás prekvapí to, čo píše bl. Mária Celesta, spomínajúc na svoj životný príbeh. Započúvajme sa teda do jej vlastného rozprávania o svojom živote a dovoľme, aby sa jej životná a duchovná skúsenosť s Pánom stala aj našim vlastným pokladom a obohatením.

Takto teda začína písať úvod do rozprávania o svojom živote (nájdeme ho v jej Autobiografii na strane 25):

Ježiš, Mária, Jozef

Ježišu Kriste, buď mojim životom!

Od svojho duchovného vodcu som z Božej vôle dostala príkaz, aby som opísala hojné milosrdenstvo, ktoré mi vo svojej добрote preukázal náš Pán Ježiš Kristus. On ma povolal, aby som ho nasledovala už od mojich najmladších rokov. Ja som však kládla prekážky Božej milosti, často som ďaleko schádzala z pravého chodníka a z priamej cesty, išla som za svojimi zlými náklonnosťami a mnohokrát som zabúdala na podnety, ktoré mi Pán dával. Avšak on ma vo svojej nesmiernej добрote aj napriek tomu viedol a chcel byť mojim sprievodcom na ceste dokonalosti a modlitby. Od môjho najútlejšieho detstva bol mojim učiteľom a sprievodcom. Viedol ma výnimočným spôsobom, s mimoriadnou nehou a božskou láskou.

² Napr. M.C. CROSTAROSA, Autobiografia: “Pán ma viedol výnimočným spôsobom, s mimoriadnou nehou a božskou láskou. Túžim tým povzbudiť všetky veriace duše, aby nasledovali božského Učiteľa, ktorého nám dal večný Boh Otec ako sprievodcu na ceste do neba, lebo on má kľúče od nebeských pokladov.”(str.25) “Chcem upozorniť všetky duchovné osoby, aby pri výbere svojho duchovného vodcu boli rozvážne a nehľadali iba vlastnú spokojnosť. (...) Znovu odporúčam: nevyberať samovoľne, ale počkať, nech vyberie sám Boh.” (str. 40) a ďalšie...

Túžim tým povzbudiť všetky veriace duše, aby nasledovali božského Učiteľa, ktorého nám dal večný Boh Otec ako sprievodcu na ceste do neba, lebo on má kľúče od nebeských pokladov.

Prv, než som sa pustila do tohto rozprávania, prosila som a naďalej vrúcne prosím Pána, aby mi ráčil udeliť svoje božské svetlo a aby som splnila jeho božskú vôľu. Chcem viesť svoje pero iba na jeho slávu a z poslušnosti jeho božskej vôli. Nech ho vedie sila Duchu môjho Pána Ježiša Krista. On sám vykoná to dielo. Nech vyrozprávam v tejto knihe to, čo on chce a ako chce, bez pridávania čohokoľvek odo mňa samej. Nech on vykoná svoje dielo. Nech sa stane. Amen.

Všimnime si, ako sa Mária Celesta pozerá na svoj vlastný život. Mohli by sme to zhrnúť do slov: “Môj život= svedectvo o neopísateľne veľkom Božom Milosrdenstve”. Bl. Mária Celesta sa pri opisovaní zážitkov a udalostí zo svojho života viackrát zastavuje, a z opisovania detailov prejde k niekoľkým vetám, ktorými akoby zhrňa celý svoj život- v celosti. Spomeniem tu niektoré z týchto momentov- všetky z Autobiografie- pretože tento jej pohľad na svoj vlastný život bude svetlom aj pre nás, a kľúčom k jeho čítaniu a spoznávaniu osoby a osobnosti Márie Celesty Crostarosa. Všimnime si pri čítaní týchto statí, že ich spoločným menovateľom je **1. hlboké vedomie o Božej nesmiernej** (alebo ako ju Mária Celesta s obľubou nazýva- “nadmernej”) **láske voči nej, 2. uvedomovanie si svojej ľudskej hriechnosti, slabosti, krehkosti, nevernosti** (pričom sa nikdy nevyhýba tomu, aby ich otvorene pomenovala a písala o nich), a v tom všetkom **3. triumf nekonečného Božieho Milosrdenstva!**

Čítajme teda ako Mária Celesta píše o svojom živote:

Náš milovaný Boh vylieva na svoje stvorenia prúdy božského milosrdenstva a v tých najúbohejších necháva zažiarit svoju veľkosť. Tak urobil aj mne: preukázal mi mimoriadnu milosť a milosrdenstvo, keď s nesmiernym súcitom zhladal na mňa od samého začiatku. (str.29)

Kto môže opísať veľkosť Pánovho milosrdenstva a jeho nekonečnú dobrotu voči dušiam, ktoré vykúpil? Keby sme my, stvorenia, boli schopné čo i len trošičku pochopiť jeho dobrotu, zošaleli by sme z čistej lásky k božskému Milencovi. On sám hľadá duše, aby ich priviedol na cestu večnej spásy. Tak hľadal aj mňa, hoci som sa od neho vzdalovala mnohými spôsobmi. On však s tým väčšou dobrotou a milosrdenstvom išiel za mnou, vzbudzoval vo mne nepokoj a pochybnosti, či nehreším a nezarmucujem Boha. (str.31)

Z Pánovho príkazu a z poslušnosti spovedníkovi opíšem – vo forme monológu – milosrdenstvo, ktorým ma Boh zahrnul. Pobádaná jeho božskou láskou hovorím k Pánovi a svedčím o veľkosti jeho lásky, o jeho nesmiernej добрote voči mne. (str.41)

Večná a nekonečná Láska, kto môže opísať tvoje úžasné milosrdenstvo, aké prejavuješ úbohému stvoreniu, ktoré ťa toľkokrát urazilo? Ty, moja láska, nikdy si sa neunavil milovať ma i obdarúvať dobrodeniami. Stále si pri mne, aby som sa nevzdialila od teba, žriedla živej vody. S veľkou žiarlivosťou si ma strážil a bol si svetlom pre moje nohy, aby som nezblúdila na ceste. Stal si sa svetlom pre môj rozum, aby som vždy v tebe videla svetlo pravdy... (str.42)

Aký si láskavý a milosrdný a ako ľahko odpúšťaš! Ty dokážeš naše zlo premeniť na dobro a z jedu robíš uzdravujúci liek. Nekonečná dobrota! Kto sa ti vyrovná v súde, spravodlivosti a pravde? Si obdivuhodný vo všetkých svojich dielach, avšak v milosrdenstve sa ti nik vyrovná! Kto môže pochopiť tvoje cesty? (str.50)

Milovaný Ježišu, Láska môjho srdca, kto by dokázal vyrozprávať nekonečné milosrdenstvo, ktoré toľkými spôsobmi preukazuješ svojmu nevďačnému stvoreniu? Od detstva si ma zahrňal výnimočnou láskou a predbiehal si ma svojou milosťou. Keď rozmýšľam o veľkom milosrdenstve, aké si mi daroval, žasnem a v rozpakoch zatajujem dych. Zahanbujú ma nielen hriechy, ktorých som sa proti tebe dopustila, ale predovšetkým dobrodenia, ktoré si mi udelil bez akejkoľvek mojej zásluhy. No teraz ich opíšem, ako najlepšie dokážem a ako ty chceš, na moje zahanbenie a na tvoju väčšiu slávu. Hoci nikdy ich nedokážem dostatočne vyjadriť, lebo tvoja láskavosť voči mojej nevďačnej duši je nesmierna. Vyrozprávam všetko, čo mi pripomenieš. (str.60)

- **Čo nám blahoslavená Mária Celesta chce povedať cez toto svoje úprimné vyznanie? Čo nám chce povedať, keď robí tieto niekoľké zhrnutia svojho vlastného života? Čo nás chce naučiť? Čo sa môžeme pri pohľade na jej život “naučiť” o svojom vlastnom živote?**

Predovšetkým to, že:

1) **naša úbohosť, ľudská krehkosť, slabosť a hriešnosť nie je pre Boha prekážkou, aby nás miloval a zahŕňal svojím milosrdenstvom;** ani prekážkou na to, **aby v nás mohol vykonať svoje obdivuhodné diela** podľa zámeru, aký má z každým jedným z nás podľa nášho povolania. Mária Celesta dokonca píše, že *“náš milovaný Boh vylieva na svoje stvorenia prúdy božského milosrdenstva a v tých najúbohejších necháva zažiť svoju veľkosť. Tak urobil aj mne...”*(str. 29) Zvykneme pozeráť sa na svätých ako na hrdinov, na ktorých my jednoducho “nemáme”. Bl. Mária Celesta nás rozhodne učí pozeráť sa na nich, ako na hriešnikov, ktorí dovolili Bohu, aby sa ich ujal v ich hriešnosti a aby na nich On sám ukázal svoje nekonečné milosrdenstvo, ktoré prevyšuje všetku našu ľudskú biedu- všetku! Len takto sa smieme pozeráť aj na jej život- a zdôrazňuje to veľmi veľa krát. Jedinou podmienkou je neskrývať sa pred našim Bohom so svojím hriechom, ako to urobili Adam a Eva po tom svojom, ale pribehnúť k Nemu s dôverou, vyznať Mu všetko a odovzdať sa Jeho Milosrdenstvu- vždy znova a znova, za každým jedným pádom, hriechom, nevernosťou- každý jeden deň!

A ešte jedna úžasná vec, o ktorej svedčí bl. Mária Celesta, keď píše o ľudskej slabosti a hriešnosti: **Čím väčšia je naša úbohosť, tým väčšie je Božie milosrdenstvo a súciti!** *“Boh sám hľadá duše, aby ich priviedol na cestu večnej spásy. Tak hľadal aj mňa, hoci som sa od neho vzdalovala mnohými spôsobmi. On však s tým väčšou dobrotou a milosrdenstvom išiel za mnou, vzbudzoval vo mne nepokoj a pochybnosti, či nehreším a nezar mucujem Boha.”* (str.31) *“Večná a nekonečná Láska, kto môže opísať tvoje úžasné milosrdenstvo, aké prejavuješ úbohému stvoreniu, ktoré ťa toľkokrát urazilo? Ty, moja láska, nikdy si sa neunavil milovať ma i obdarúvať dobrodeniami.”*(str.42) *“Zahanbujú ma nielen hriechy, ktorých som sa proti tebe dopustila, ale predovšetkým dobrodenia, ktoré si mi udelil bez akejkolvek mojej zásluhy. No teraz ich opíšem, ako najlepšie dokážem a ako ty chceš, na moje zahanbenie a na tvoju väčšiu slávu. Hoci nikdy ich nedokážem dostatočne vyjadriť, lebo tvoja láskavosť voči mojej nevďačnej duši je nesmierna!”*(str.60) Tieto všetky vyznania pripomínajú opis Dobrého Pastiera, ktorý nechá 99 dobrých, poslušných oviec na vrchoch kvôli jednej, ktorá opustila stádo a ktorá sa stratila; a ide a urobí všetko, aby ju našiel; a keď sa mu ju podarí nájsť, nezbije ju, ani jej nespočíta jej nevernosť, zlobu, neposlušnosť, ..., ale *“vezme ju s radosťou na plecia”* a len čo príde domov, zorganizuje oslavu(Lk 15,5). Alebo láskavého otca z podobnenstva o márnoträtom synovi, ktorý- navzdory všetkej ľudskej logike a všetkým spoločenským zvyklostiam tých čias (ale vlastne všetkých čias!) vyčkáva na svojho syna, ktorý ho znevážil, urazil, opustil a premárnil majetok, a keď ho napokon už z diaľky vidí vracat' sa- *“pribehne k nemu, hodí sa mu okolo krku a vybozkáva ho”*(Lk 15,20) A potom ho dá obliecť do tých najlepších šiat a tiež vystrojí veľkolepú oslavu.. Takýto je náš Boh a takto Ho poznala a takto o Ňom svedčí aj blahoslavená Mária Celesta. S celou svojou vrúcnosťou nám hovorí o tom, že naša ľudská bieda, slabosť, krehkosť a hriešnosť akoby priťahuje Božiu dobrotu a milosrdenstvo, rovnako (teda, presnejšie povedané- nekonečne krát viac!) ako choré, zúbožené dieťa prebúdza súciti a všetku nehu a starostlivosť dobrého rodiča mohli by sme povedať *viac*, ako dieťa, ktoré je zdravé, fit a pomoc nepotrebuje.. A my dobre vieme, že každý z nás je “chorým, núdznym dieťaťom” nášho nebeského Otca; Mária Celesta nás učí ani najmenej sa nebáť, ale s o to väčšou dôverou dúfať v Božie prehojné milosrdenstvo, zľutovanie, starostlivosť, lásku...

2) **Boh má vždy prvenstvo v láske:** *“Milovaný Ježišu, Láska môjho srdca, kto by dokázal vyrozprávať nekonečné milosrdenstvo, ktoré toľkými spôsobmi preukazuješ svojmu nevďačnému stvoreniu? Od detstva si ma zahŕňal výnimočnou láskou a predbiehal si ma svojou milosťou. Keď rozmýšľam o veľkom milosrdenstve, aké si mi daroval, žasnem a v rozpakoch zatajujem dych...”*(str.60) To Boh prvý miloval nás- skôr ako sme my mohli poznať a milovať Jeho, od počiatku, ešte pre tým, ako stvoril svet. *“My milujeme, pretože On prvý miloval nás”*, povie sv. Apoštol Ján vo svojom liste(1 Jn 4,19). Celá duchovná cesta- spiritualita a učenie bl. Márie Celesty je - mohli by sme povedať- “spiritualitou odpovede”- čiže nie naša snaha a úsilie, ale na prvom mieste a vždy na začiatku- aj každého nášho dobrého diela- je Božia láska a jeho konanie. Naša láska je odpoveďou na Jeho lásku; Jeho milosrdenstvo, ktoré zakúsime v našom živote- ak to dovolíme- nás pobáda preukazovať milosrdenstvo svojim blížnym; túžime tráviť čas s Bohom, pretože sme hlboko v srdci zakúsili, ako veľmi, ako nesmierne túži Boh “tráviť čas s nami”. A tak ďalej, a tak ďalej... Bl. Mária Celesta povie: *“Keby sme my, stvorenia, boli schopné čo i len trošičku pochopiť Božiu dobrotu, zošaleli by sme z čistej lásky k božskému Milencovi. On sám hľadá duše, aby ich priviedol na cestu večnej spásy. Tak hľadal aj mňa, hoci som sa od neho vzdalovala mnohými spôsobmi...”* (str.31) Mária Celesta svedčí o Bohu, ktorý nečaká, kým my zatúžime poznať Ho, ale ktorý *“sám hľadá duše”*, ktorý sa nás ujíma, ktorý je s nami a ktorý nás pobáda... jednoducho povedané, ktorý je živý a prítomný- neustále prítomný v našej každodennosti, nech je akákoľvek.

3) **Väčšia ako naša túžba byť s Bohom, je Božia túžba byť s nami-** jednoducho povedané- On nás miluje viac, ako sme my schopní milovať Jeho a túži po našom šťastí (blaženosti) viac, ako my sami.

4) **Tým, čo milujú Boha všetko slúži na dobré!** *“Aký si láskavý a milosrdný a ako ľahko odpúšťaš! Ty dokážeš naše zlo premeniť na dobro a z jedu robíš uzdravujúci liek.”* Táto pravda je jednou z najvzácnejších vnútorných skúseností, aké z Božej milosti dosvedčila bl. Mária Celesta vo svojom živote- ako Pán všetko, aj zlo- či už išlo o jej vlastnú hriešnosť alebo hriešnosť druhých- dokáže premeniť na dobro a dokonca na “liek”. A potom so srdcom preplneným vďačnosťou s úžasom zvolá: *“Si obdivuhodný vo všetkých svojich dielach, avšak v milosrdenstve sa ti nik nevyrovná!”*(str.50)

5) **Premýšľať o Božom milosrdenstve vo svojom vlastnom živote:** Sú rôzne perspektívy ako sa pozeráť na náš život. Bl. Mária Celesta nás učí pozeráť sa Božími očami, z Božej perspektívy. Jej Autobiografia, kde opisuje svoju neľahkú, z ľudského pohľadu až “neúnosnú” životnú cestu, je popretkávaná spontánnymi explóziami vďačnosti za všetko a zvelebením *“nekonečného a nadmerného Božieho Milosrdenstva.”* A ak poznáme aspoň trochu jej životopis, dobre vieme, že skutočne nie preto, že by mala taký ľahký a krásny, jednoduchý a pokojný život (naznačila som to na začiatku); skôr by sa zdalo, že presne naopak. V našom živote prechádzame všeličím, čo nás môže pokúšať k zatrpknutiu... bl. Mária Celesta je však živým, jasným a žiarivým svedectvom toho, že nad všetkým a vo všetkom, čím prechádzame, alebo čím sme prešli, môže nastať triumf Božieho Milosrdenstva- skutočne vo všetkom, skôr či neskôr.

Prosme ju, aby nám vyprosila milosť neochvejnej dôvery v neho, vo všetkých životných okolnostiach, najmä v tých najnepochopiteľnejších a najnáročnejších, ako aj hlboké vedomie Božej lásky voči každému jednému z nás- nech sa deje skutočne čokoľvek. Prosme ju, aby nám pomohla, aby nás naučila pozeráť sa na náš život z Božej perspektívy a vytrvať v dôvere, kým to pre nás bude možné; aby sme potom mohli oslavovať Pána za Jeho nekonečné Milosrdenstvo v našich životoch- vo všetkých jeho detailoch a udalostiach- spolu s ňou!